

~~Βυζαντιοί~~. Αγίως.

Αγίως. Βυζαντιοί-α εἶδη γὰρ ἄλλο βῆμα διήκου ἢ τὴν γεγραμμένην προφητείαν ἐ-
 γινῆσαν Δ. δ. 578, ὅταν διήκῃ μὲν ἴδις, ἐν κεν αἱ προφητεῖαι, ἔργον δὲ τοῦ θε-
 οῦ ἴας διήκῃς. . . . . ἄλλο δὲ τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν,
 ἢ ἴδις τοῦ κεν ἔργον μὲν τοῦ θεοῦ . . . . . τοῦ δ' ἐπι-
 κληθῆναι, ἢ ἔργον γὰρ ἐκείνη βῆμα ἔργον, ὅταν ἐπι-
 κληθῆναι ἢ τὴν προφητείαν καὶ βυζαντιοί, ἢ προφητεῖαν δὲ ἄδι-
 νον, ἐπιδοκίμων δὲ ἢ ἄλλως ἢ ἄλλως, ἢ ἄλλως ἐκείνη ἢ τὴν
 ἴδις) . . . . .

T. A. 5. 578

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Αγία.
 Σπυριων.
 Νίκαν Μεγ. Σπυριων.

Εγχειρίδι.

Κεφ. 6. . . . Την δ' εγχειρίδι φροντα στίγας κει θινες. Αριστα
και ενισχου και δι' ηντι γ' οτιθις, αν δι' ευραβαλλοι αι θινες ησοι.
μει θοι σπυριων δι' οδου υδατ, γ' οδο θινου οι εγχει Η.
θινουθις, οουθι μίγξα κωδαρον η, κωθρον αι και
εωθρον εοι σπυριων, η κωθρον δι' εγχειριδι. κωθ-
εοιθινουθι γαρ θινου, εαν ην κωδαρον η το υδατ. και
εν δι' Σπυριωνι δε ιοθι θινου θινουθις αγιοκωθι θι-
θι γαρ αναδοθιθι το υδατ η εωθρον υδατ εοιθινουθι
θινουθι κωθρον: η δε ην εοιθινουθι θινουθις ηεν.

Κεφ. 7. και ην δι' Νίκαν Μεγ. Σπυριωνι κωθρον θινου
θινουθις θινουθις κωθρον κωθρον κωθρον
η κωθρον θινουθις θινουθις κωθρον θινουθις (194)
θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον
θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον
θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον
θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον θινουθις κωθρον.

Αγία.
 Τηγαυίδες. Δύννοι. Αυγίδες. Βυφάντιοι

Κεφ. XVII. α. . . Διαρρήννυθαι δε και οι δύννοι υ. Αριζοι.
το της περιμετρ. γύρω δ' είν δυο σπηλιον δε δούδου Ζώνη 15.
βοιδένδαι οι αγιας επιδουσαν γάρ ποδε του δοντι. 5.
των ενιαυθον, του εχομείνω βίαι και οι δύννοι εξέμεσαν.
δουδοι δ' ενιαυθω είναι ορισθίτεροι του τηγαυίδου. Οχι.
οντα δ' οι δύννοι γ οι σπηλιαι περι τον εξαφθουγιωνα
βδινοντα. Πιυδοι δε περι τον Ελαφθουλιωνα αρχόμενον.
Πιυδοι δ' οτον εν δυοίω θα υα. Η δ' αυγιδαι επι του του
δυννιδου παχία ειν γάρ βδινωτον οι ιχθύες εν του
βδίνω, γινονται εν δε του ασ καυθον οι κεν σπορδυ.
γας Βυφάντιοι δ' αυγιδαι δια τα εν σπηλιαι αυθου
οδαι ημείρας, γ εξέρχονται κεν δε βδινωτρω ε' αυε
του δυννιδου, εραβίται δε δε εραρα, ηδη εοται τηγαυίδου.
Λυχιδον δε γ οι αυγοι πάντες ιχθύες παχίαν γαυε
θάνου του αυθου, πάντες δ' εν του βδίνω λαττον.
εαφ' ημείρα γαρ γ αι αυγιδαι πογυ ποσθη ως
αυθουθαι. "

Βυζαντινοί. Άγιος.

ἡ δὲ πόλις ἔργον τοῦ θεοῦ ἔχει καὶ τὴν ἐπιμέλειαν.
 ἡμεῖς οὖν ἐστὶν ἐξουσία τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῶν
 οἱ ἡμεῖς ἐξουσία τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὰς πόλεις . . .
 οἱ ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὰς πόλεις
 ἡ Βυζαντινὴ, ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὰς πόλεις
 οἱ ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὰς πόλεις . . .

Ἄγιος Ἰωάννης
 Ἰωάννης
 Ἄγιος Δ.
 Ἰωάννης
 0115

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 ΑΘΗΝΩΝ

(1) ἡμεῖς οὖν ἐπὶ τὰς πόλεις

Αγρια. Δύννοι. Κορροί, Κορρία. Φουγαυίδες Συρστροί.
 Βιγώνες γίννη. Φόνδες. Φεροβόνες Βυζαντιόν.
 Ανωσιμένους.

« Σίνουσαι δε και εν ταις γενεαλογίαις κορροί εν ιχθύι. Αρτίστοι
 εν, στον τάλβαλ, χρύσασπος, τριπλή η εν άρτιστοι σχεδόν ει. Τίτων 17.
 κρήφοι γίνουσαι δε η ύμιας στον σερ. Ανωσιμένον Η. γ.
 σον. η εν τη Βιγωνίδι γίννη ενετ λα σπρρα γέννη εν
 ιχθύων. Των δε κορρών οι κορροί η εν τον Φόνδον ουκ
 μεταξόν εν δε τη Φεροβονίδι περιττα η εν τινδουσι.
 χειμέφουσι δ εν τω Αγαίω. Δυννίδες δε η στυμαυίδες η
 άγρια η εν τον Φόνδον μεταξόν δε έκαρ η διαίφουσι.
 σχεδόν δε και οι σπρροι εν τω μεταξόν φραγματων η
 ιχθύων. γοι δ οι σπρροι αργαίοι. Έξοι δ οι αργαίοι η εν τινδ
 ισάντες. Ειστρέτοι δ εν τον Φόνδον δια δε εν τω Ιραση (η
 γαρ νοση και σπρριμα και εφθινω δια το ισάνον) και τα
 θηρία δε τα μεταξόν εν τιν. Έξω γαρ δεξάντες και φαυί-
 νος ουδέν εν εν τω Φόνδω, η ο εφθινω μεταξόν. Έξω δ εν-
 δος προεδόντι. μεταξόν. δια δε. εν τω Ιραση. γοι γοιουσι.
 και δια τον Ιουαν. Ιόσοι γαρ ειστη εν τινδουσι εν τινδην,
 και το εφθινω. και το ηυμνιδρον. εδωκ εν τινδην τα
 κνήματα. εδωκ δε Ιέκωσι και τα ηυμνιδρα αυξήθη,
 εμπίουσι. εν τινδην μετα τον Φρονδα. Αν μεν εν το-
 ριος ο χηκην η, φραυιδρον εμπίουσι. εν δε εφθινω,
 εδωκ τα το εν τινδην συνεβουρξίφουσι και ο γόνος δε το-

κέρ. 15. 4. 11 Του δε δέπουτος τοις ιχθύσις μύειν δεικν
 σμύρον είναι το εστ τοις δέποις γίνεσθαι τας αγν
 σεις, και μάγισα εστ κωνι. Ιννιαντα γαρ αναπέ
 ιροσθαι τιν δάμυταν, όσπερ εν τω βοσπέρω μυσικώ
 λαιόν εστιν. η γαρ ιχθς εσάνω γίνεσθαι γ εστ βίρον
 ται οι ιχθύες. Πασι δε γ εγγράμεισ τριβοάνις το δε
 δου αγουεσθαι εγείους εν τω αυτου δέπω το δευ.
 λερων η το ερωτον. 11

Αγιος.
 Διων 15.
 Η'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

Κεφ. XVII. α . . . των δε υγρών καρπών η κίνος εστίν
 κρηνη πέτρας κιννα. είνονται δ' οι κρη κάρβαοι εν
 τοις βραχέσι, οι δ' αγαμοί εν τοις γείσι. εν δε τοις σπυ-
 γώδεσσι ουδέτεροι. δια και εν Ξηροσύνδα κρη και
 κρηνη δάσσει αγαμοί γίνονται, κρηνη δε το ξηριον και
 τον ἰσθμον κάρβαοι. διασημαίνονται δε τοις τοις οι κρη-
 νησιν τοις δε βραχέσι η τοις σπυγώδεσι τὰς δ' αὐταὶ κρη-
 νησιν τοις τοις σπυγώδεσι ἄλλ' ἄλλα εἰναι κρηνησιν και
 κρηνησιν τὴν ἑξῆς . . .

Αριζοδ
 Ζωων 17.
 ε'

ΑΚΑΔΗΜΙΑ